

כ"ד טבת חכ"א

אדה"ז מדגיש "פעולתו אשר עבד בה", כי ההדגשה היא על פעולת הצדיק, ועצמיות הצדיק מתבטא דוקא בענין המעשה.

בהמשך להמבואר לעיל (וארא חכ"א שיחה ג') בענין "פעולתו אשר עבד בה", יש לבאר את דיוק לשון אדה"ז באגרת התנחומים באגה"ק סי' כ"ז וביאורו. שיש לומר שעיקר ההדגשה באגרת הוא על פעולת הצדיק, ועיקר ההדגשה בביאור הוא על קבלת תלמידיו. ולכן הלשון בביאור הוא שמקבלים התלמידים מ"דיבוריו ומחשבותיו", והלשון באגרת הוא "פעולתו אשר עבד בה", דפעולה נפרד מהפועל ולא ניכר בה כח הפועל, אך דוקא בפעולותיו רואים את עצמיות הצדיק (ע"ד הנתבאר בשיחה הנ"ל במעלת מצות מעשיות).

זוהו שהתחלת התעסוקתם לטובת הזולת הי' בענין טובה גשמית, שזהו בחי' פעולה שלא ניכר בה מעלת הצדיק, ומ"מ דוקא בזה מתבטא עצמיותם.